

The Importance of Creating and Developing Networking through Mentoring Method for Sharing Experiences among School Health Carers in Iran (Letter to Editor)

Zahra Saboohi¹, Mina Hajhashemi², Ava Sadat Hoseini³

Letter to Editor

Abstract

School health carers face roles that, to better play them, they need to learn skills in management, coordination of programs, and student health care. Many new health carers face many challenges due to a lack of formal education and professional support. Networking and mentoring are recognized as key tools to support these people. Experience shows that coaching can increase job satisfaction and health care. To improve the status of health caregivers in schools and the quality of services, there is a comprehensive approach to health policy, including formulating support policies, creating national networks, and developing online platforms and educational programs. These measures can help health caregivers perform their duties properly and improve the health and well-being of students; more emphasis and investment in this area can lead to the improvement of the job quality of school caregivers in Iran.

Keywords: Networking; Mentoring; Health; Schools

Citation: Saboohi Z, Hajhashemi M, Hoseini AS. **The Importance of Creating and Developing Networking through Mentoring Method for Sharing Experiences among School Health Carers in Iran (Letter to Editor).** J Health Syst Res 2025; 20(4): 455-7.

1- PhD Student, Department of Health Services, School of Public Health, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

2- PhD Student, Student Research Committee AND Department of Health Education and Health Promotion, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

3- Assistant Professor, Department of Health, School of Medical Sciences, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

Corresponding Author: Zahra Saboohi; PhD Student, Department of Health Services, School of Public Health, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran; Email: saboohizahra2020@gmail.com

اهمیت ایجاد و توسعه شبکه‌سازی به روش منتورینگ برای اشتراک تجارب بین مراقبان سلامت مدارس در ایران (نامه به سردبیر)

زهرا صبوچی^۱، مینا حاجی‌هاشمی^۲، آوا سادات حسینی^۳

نامه به سردبیر

ارجاع: صبوچی زهرا، حاجی‌هاشمی مینا، حسینی آوا سادات. اهمیت ایجاد و توسعه شبکه‌سازی به روش منتورینگ برای اشتراک تجارب بین مراقبان سلامت مدارس در ایران (نامه به سردبیر). مجله تحقیقات نظام سلامت ۱۴۰۳؛ ۲۰ (۴): ۴۵۷-۴۵۵

دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۴/۴

پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۵/۱

تاریخ چاپ: ۱۴۰۳/۱۰/۱۵

مقدمه

مراقبت از سلامت دانش‌آموزان در مدارس با عنوان شغلی «مراقب سلامت یا مربی بهداشت»، تخصصی است که در سال‌های اخیر به ویژه در دوران پاندمی کرونا و پس از آن مورد توجه قرار گرفته است. مراقبان سلامت در محیط مدرسه نقش منحصر به فردی دارند که نیازمند یادگیری مهارت‌هایی در زمینه مدیریت، هماهنگی برنامه‌ها و مراقبت از سلامت دانش‌آموزان می‌باشد. نیروهای تازه وارد به این حرفه، در خصوص چگونگی انجام وظایف خود به صورت عملی در محیط مدرسه با سؤالات و چالش‌های بسیار زیادی مواجه می‌شوند؛ این در حالی است که راهنما و مرجع مناسبی جهت پاسخگویی به سؤالات آن‌ها وجود ندارد. بیشتر سؤالات این نیروها در مورد تجویز دارو، نحوه گزارش‌دهی، سابقه بیماری دانش‌آموزان، الزامات بهداشتی جهت حضور در مدرسه و شیوه‌نامه‌های بهداشتی می‌باشد (۱).

یکی از دلایل سردرگمی و عدم اطمینان نسبت به نقش و مسؤولیت‌های مراقبان سلامت که منجر به نارضایتی از عملکرد خود می‌شود، فقدان حمایت و راهنمایی حرفه‌ای به همراه عدم آموزش رسمی می‌باشد. از طرف دیگر، ممکن است با توجه به فاصله مکانی مدارس نسبت به یکدیگر و موقعیت منطقه، مراقبان سلامت بستر مناسبی را جهت مشورت و تعامل با سایر همکاران خود نداشته باشند (۲). بنابراین، شبکه‌سازی به روش منتورینگ، می‌تواند جهت کاهش و رفع این موانع مؤثر واقع شود.

شبکه‌سازی در حرفه‌های مختلف به عنوان یکی از عوامل کلیدی موفقیت شناخته می‌شود. علاوه بر این، شبکه‌سازی به روش منتورینگ، رابطه دو طرفه‌ای را عنوان می‌کند که در آن یک فرد باتجربه به عنوان مربی، اطلاعات و راهنمایی‌های حرفه‌ای را به نیروهای تازه وارد ارائه می‌دهد و امروزه نیز به عنوان یکی از وظایف حرفه‌ای مراقبان سلامت شناخته می‌شود (۳). در واقع، از مربیگری به عنوان ابزاری جهت حمایت از تازه‌کاران در حرفه‌شان استفاده می‌کنند. نتایج چندین نظرسنجی نشان داده است معلمان که حمایت‌های اولیه شامل راهنمایی‌های لازم و به‌موقع جهت شروع کار را دریافت کرده‌اند، کمتر شغل فعلی خود را ترک یا حرفه معلمی را رها می‌کنند (۴). به طور مشابه، در حرفه پرستاری نیز برنامه‌های مربیگری به منظور کمک به دانش‌آموختگان

جدید در گذار به حرفه‌ای شدن و برای پرستاران باتجربه در گذار به تخصص‌های مختلف مدیریت پرستاری یا نقش‌های پرستاری حرفه‌ای پیشرفته استفاده می‌شود (۵). در مطالعه دیگری، با بررسی بیش از نیمی از مراقبان سلامت مدارس، آن‌ها نیز افزایش رضایت شغلی خود را هنگام کار با مربیان با استفاده از روش منتورینگ گزارش نمودند (۶).

جهت بهبود وضعیت پرستاری در مدارس و ارتقای کیفیت خدمات ارائه شده، لازم است رویکرد جامعی در زمینه سیاست‌گذاری سلامت اتخاذ شود که شبکه‌سازی و توسعه آن برای مراقبان سلامت مدارس را در برگیرد. این رویکرد شامل تدوین سیاست‌های حمایتی است که به ایجاد قوانین و تخصیص بودجه کافی برای حمایت از برنامه‌های شبکه‌سازی و منتورینگ می‌پردازد. همچنین، تنظیم و اجرای پروتکل‌های استاندارد به منظور تعاملات حرفه‌ای و تبادل اطلاعات، ضروری است. در همین راستا، سیاست‌گذاری در زمینه ایجاد و تقویت شبکه‌های ارتباطی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. ایجاد شبکه‌های ملی برای مراقبان سلامت مدارس به منظور تسهیل ارتباطات، اشتراک‌گذاری تجربیات و ارائه پشتیبانی‌های حرفه‌ای، بسیار مهم است. علاوه بر این، توسعه پلتفرم‌های آنلاین برای ارتباط مستمر، مشاوره و آموزش‌های دوره‌ای نیز لازم است. جهت تحقق این هدف، پیشنهاد می‌شود که نهادهای مرتبط با سلامت و آموزش در ایران، برنامه‌هایی به منظور ترویج شبکه‌سازی و منتورینگ مراقبان سلامت مدارس ایجاد کنند. این برنامه‌ها می‌تواند شامل کارگاه‌های آموزشی، جلسات تبادل نظر و ایجاد پلتفرم‌های آنلاین برای ارتباط و مشاوره باشد. با تقویت این نوع از ارتباطات، مراقبان سلامت مدارس می‌توانند به منابع ارزشمندی دسترسی پیدا کنند که به آن‌ها کمک می‌کند تا به بهترین نحو ممکن از عهده وظایف خود برآیند و سلامت و رفاه دانش‌آموزان را بهبود بخشند.

نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت و تأثیر مثبت شبکه‌سازی و منتورینگ بر رضایت شغلی و کارایی مراقبان سلامت مدارس، تأکید و سرمایه‌گذاری بیشتر در این زمینه، می‌تواند گام مهمی در جهت ارتقای کیفیت و جایگاه شغلی مراقبان سلامت مدارس در ایران باشد.

۱- دانشجوی دکتری تخصصی، گروه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

۲- دانشجوی دکتری تخصصی، کمیته تحقیقات دانشجویی و گروه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۳- استادیار، گروه بهداشت، دانشکده علوم پزشکی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

نویسنده مسؤول: زهرا صبوچی؛ دانشجوی دکتری تخصصی، گروه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

Email: saboozhahra2020@gmail.com

References

1. Willgerodt MA, Tanner A, McCabe E, Jameson B, Brock D. Public school nurses in the United States: National School Nurse Workforce Study 2.0. *J Sch Nurs* 2024; 40(5): 468-81.
2. Doremus WA. Healthy communities. Position Statement. Revised. National Association of School Nurses; Silver Spring, MD: 2023.
3. Sperry A, Yonkaitis CF. Establishing a school nurse mentoring network. *NASN Sch Nurse* 2024; 39(4): 192-7.
4. Ronfeldt M, McQueen K. Does new teacher induction really improve retention? *J Teach Educ* 2017; 68(4): 394-410.
5. Rossiter R, Robinson T, Cox R, Collison L, Hills D. Mentors supporting nurses transitioning to primary healthcare roles: a practice improvement initiative. *SAGE Open Nurs* 2024; 10: 23779608241231174.
6. Junious DL, Johnson RJ, Peters RJ, Markham CM, Kelder SH, Yacoubian GS. A study of school nurse job satisfaction. *J Sch Nurs* 2004; 20(2): 88-93.